

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

CLXV. De revocatione Privilegiorum personalium pro Provinciis FF. Minor.
Discalceat. in Brasilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](#)

1718.

Clausulæ.

S. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integrorum effectus sortiri, & obtinere, ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: Sique in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

S. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Congregationis Gallicanæ, & Ordinis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboretur statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, indulxit, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robre permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contraria quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Maii MDCCXVIII. Pontificatus nostri Anno Decimo-octavo.

CLXIV.

Confirmatur Decretum Congregationis Indulgentiarum de communicatione Indulgentiarum Congregationis Lateranensis Congregationi Canoniconum Windesinen, in utraque Germania.

Inn. XIII. Conf. ed. 1722. Maij 19. P. 1. declaratur hujusmodi fruitio Indulgentiarum pro Canonice superioris Germanie.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Petition facta pro communicatione Priviliegiorum, & Indulgentiarum Congregationis Lateranen.

Decretum Congregationis Indulgentiarum pro concessione Indulgentiarum tantum.

Nuper pro parte dilecti filii Bernardi Goeken Prioris Monasterii Georgimontani in Granhof Hildefimen. Dicæsis, & Præpositi Generalis Canonorum Regularium Congregationis Windesinen, Ordinis S. Augustini in utraque Germania Congregationi venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & sacris reliquis præposita exposita, quod ipse prædictam suam Congregationem, ejusque Ecclesiæ tam eorumdem Canoniconum, quam Canonissarum, omnium privilegiorum, & gratiarum, quibus Congregatio Canoniconum Lateranensis fruitur, necnon Indulgentiarum in Sanctorum Augustini, & Monicæ illius Genitricis, Patritii, Frigidiani, & Ubaldi Episcoporum festis diebus, & die s. mensis Martii, qua omnium Sanctorum Ordinis prædicti commemorationib. ibidem fieri solet, ac aliarum Congregationi Lateranen. ejusdem Ordinis S. Augustini a Sede Apostolica concessarum participem per Nos declarari plurimum cupiebat, quemadmodum in quibusdam fe. re. Urbani VIII., & Innocentii XII. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum annis 1624. & 1691. respetive expeditis literis constare dicebatur. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. Sacra Congregatio Indulgentiis, sacrificisque Reliquis præposita declaravit Ecclesiæ Canoniconum, & Canonissarum Congregationis Windesinenis ubique existentes participes esse omnium Indulgentiarum, quibus gaudet Congregatio Canoniconum Regularium Lateranensem. Quam Sacra Congregationis sententiam per me Secretarium, Sanctissimo Domino nostro relatam die 23. ejusdem mensis Sanctitas Sua benigne approbavit. C. de Hieronymis Sec.

S. 1. Cum autem, sicut dictus Bernardus Prior, & Præpositus Generalis nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat Apostolica confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsius Bernardi Prioris, & Præpositi Generalis votis, hac in re quantum cum Domino possimus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latere, si quibus quomodolibet innotatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolica firmatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis Cardinalium.

S. 2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integrorum effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; sique in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

S. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contraria quibuscumque.

S. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impresis manu aliquicis Notarii publici subscriptis, & sigillo Persona in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides ubique adhibetur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibita, vel ostendita.

Datum Roma apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Julii MDCCXVIII. Pontificatus nostri Anno Decimo octavo.

S. 1. Cum autem, sicut dictus Bernardus Prior, & Præpositus Generalis nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat Apostolica confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsius Bernardi Prioris, & Præpositi Generalis votis, hac in re quantum cum Domino possimus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latere, si quibus quomodolibet innotatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolica firmatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis Cardinalium.

S. 2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integrorum effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; sique in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

S. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contraria quibuscumque.

S. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impresis manu aliquicis Notarii publici subscriptis, & sigillo Persona in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides ubique adhibetur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibita, vel ostendita.

Datum Roma apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Julii MDCCXVIII. Pontificatus nostri Anno Decimo octavo.

ANNO

1718.

Preces Præpositi Gen.

Confirmatio relati Decretri.

Clausulæ.

CLXV.

Confirmatur, & innovatur Constitutio Clementis X. revocans, & prohibens privilegia personalia pro Provinciis Fratrum Min. Diæcalc. in Braflia.

Laudata Constitutio ed. fuit pro Reformatis an. 1672. Oct. 7. P. 3. & hic refertur. Hujus Pontificis Conf. ed. 1717. Sept. 7. P. 17. extat Statutum de Visitatore Provinciae Conceptionis Fluminis Januarii. Et Conf. ed. 1720. Sept. 7. P. 20. abalentur indulta Lectorum, Prædicatorum, & Magistrorum Reform.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Admonet Nos suscepit cura regiminis universalis Ecclesiæ, ut illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris pro felici Christifidelium, qui abnegantes semetipsos & fluitibus saeculi in Regularis vita portum congerunt direktionem, & quiete salubriter constituta esse dignoscuntur, quo servetur imposterum exactius, innovemus, & Apostolica Confirmationis nostra patrocinio constabiliamus.

S. 1. Dudum siquidem a fel. rec. Clemente PP. X. Prædecessore nostro emanarunt literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur. Videlicet.

S. 2. CLEMENS PP. X. Ad perpetuam rei memoriam. Sacrofæcit Apostolatus Officium, quod inscrutabilis Divinae Sapientiae, atque Clementia altitudo humiliatæ nostræ, mentis licet, & viribus longe impari committere dignata est fabr.

Exordium.

Constitutio Clem. X. qua revocata fuerit, & in posterum prohibita pri-

labriter

Dat. 20. Aug.

1718. An. 18.

vilegia personalia, non nullis exceptis, cum pœnis in contravenientes.

lubriter exequi jugi vigilantia fatigentes, in eam præcipue curam sollicitis studiis incumbimus, ut Christifideles Altissimi obsequiis sub suavi Religionis iugo mancipati, sublati is, que regulari eorum observantie, atque disciplina detrimen-tum adferre noscuntur, juxta regularia eorum Instituta prospere dirigantur, illisque firmiter insistentes, multiplicibus in dies, benedicente Domino, proficiant incrementis. Cum itaque (sicut accepimus) in ordine fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, & Reformatorum, seu strictioris observantie nuncupatorum introductus fuerit abusus, ut passim fratribus Indulta voti perpetui, aliqua privilegia personalia concedantur, ex quo magnam relaxationem ostium aperiatur, & gravissimum paupertati & humilitati, quas dictus ordo prohtetur, documentum infert: Nos, qui Regularem disciplinam ubique vigere, & omnem illius relaxationem viam præcludi summopere cupimus, de opportuno remedio quantum cum Domino possumus, providere volentes, ac fel. rec. Urbani VIII. prædecessor nostri vestigiis inhærentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura delibera-tione nostris, deque Apostolica potestatis plenitude omnia, & quæcumque Indulta, seu privilegia personalia quomodocumque nuncupata, quibusvis dicti Ordinis Fratribus cujuscumque dignitatis, qualitatis, & conditionis existant (Charismorum in Christo filiorum nostrorum Regis Romanorum in Imperatorem electi, & aliorum Regum Concionatoribus, & Confessariis dumtaxat exceptis) quocumque titulo, prætextu, causa, & occasione; & ad cujusvis instantiam, & supplicationem; tam a Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & a quibusvis S. R. E. Cardinalium Congregationibus, quam etiam a Venerabili Fratre nostro Francisco Episcopo Ostien. ejusdem S. R. E. Card. Barberino nuncupato dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore, aliisque ejusdem Ordinis Protectoriibus, ac a quibuslibet Ordinis hujusmodi superioribus haec tenus quo modo contra, & præter Regularia Ordinis prædicti Instituta, per Apostolicas Constitutiones concessis harum serie perpetuo revocamus, annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuo revocata, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cetero a quoquam concedi posse; sicutque per quocumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palati Apostolici Auditores ubique judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si fecis super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit atten-tari decernimus. Mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiae, ac sub excommunicationis, privationisque suorum officiorum, ac vocis activa, & passiva penitentia eo ipso incur-rēndis, dilectis filiis Ministro, ac Vicario, seu Commissario Generalibus, & Ministris Provin-cialibus, aliisque dicti Ordinis Superioribus, ut quamprimum præsentes nostræ literæ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & singulos Pa-tres, & Frates Ordinis hujusmodi similia Indulta, seu privilegia habentes, illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declarant, nec quemquam illis uti sinant, vel permittant, inobedientes quoslibet, & rebelles opportunis Juris, & facti remedii juxta Regularia ejusdem Statuta Apostolica autoritate confirmata, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & re-curso remotis compescendo. Non obstantibus præmis, ac quibusvis literis Apostolicis super concessionis, seu confirmationis concessionis pri-vilegiorum hujusmodi emanatis, aliisque Ordinationibus, & constitutionibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis, etiam Juramento, Confr-

matione Apostolica, vel quavis firmitate alia ro-boratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub qui-buscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogato-riis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & in-solitis clausulis, & Decretis, etiam motu, scien-tia, & potestatis plenitudine paribus in genere; vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmisorum concessis, confirmatis, & in-novatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, ex-presa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem impor-tantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc ser-vanda foret illorum omnium, & singulorum te-nores præsentibus pro plene, & sufficienter ex-pressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permanens ad præmisorum effe-ctum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impres-sis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate con-tutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, qua ipsi præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensa. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Pif-catoris die 7. Octobris 1672. Pontificatus nostri Anno Tertio.

§. 3. Cum autem sicut dilecti filii Fratres Pro-vinciarum S. Antonii, & Immaculæ Concep-tionis in Brasilia Ordinis Fratrum Minorum San-cti Francisci Discalceatorum nuncupatorum No-bis nuper exponi fecerunt, ipsi ne imposterum in Provinciis hujusmodi ambitionis, & relaxa-tionis laxentur habentæ, præinsertas literas per Nos confirmari, ac alias opportune in præmisis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri pluri-mum desiderent. Nos inviolabili præinsertarum literarum observationi quantum cum Domino possumus, per amplius consultum esse cupientes, ipsosque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares per-sonas a quibusvis excommunicationis, suspen-sionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sen-tentiis, Censuris, & penitentia a jure, vel ab ho-mine quavis occasione, vel causa latissima, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censemtes, sup-plicationibus eorum nomine Nobis super hoc hu-militer porrectis inclinati, de Venerabilium fra-trum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regula-rium, qui dilectum filium modernum Procura-torem Generalem dicti Ordinis super præmisis audiverunt consilio, præinsertas Clementis Præ-decessoris literas cum omnibus, & singulis in eis contentis pro dictis duabus Provinciis Apo-stolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac quatenus opus sit innovamus; necnon insuper Indulta, seu pri-vilegia personalia hujusmodi etiam a nunc & pro-tempore existente nostro, & dicta Sedis in Por-tugallia, & Algarbiorum Regnis Nuncio, con-cedi minime posse, ac concessa nullum habere vigorem, nec executionem dicta auctoritate ha-rum serie decernimus, & declaramus.

§. 4. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis literis idem Clemens Prædecessor volunt non obstat, ceterisque con-trariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem præsen-tium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicuius Notarii publici subscri-

ptis, Pro-
vinciarum in
Brasilia.

Confirmatio
recentie
Constituicio-
nis cum no-
va prohibi-
tione eorum
dem privile-
giorum.

Clauſule.

ptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis praesentibus habetur, si forent exhibita vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Augusti MDCCXVIII. Pontificatus nostri anno Decimo octavo.

CLXVI.

Declaratur nullus Tractatus Pacificationis inter Abbatem S. Galli, & Magistratus Bernen., & Tigurin. initæ, Catholice Fidei, & Ecclesiæ juribus noxiæ.

Ab Urb. VIII. Conf. ed. 1641., Jun. 5. Ecclæ jura præservata fuere a quibuscumque præjudiciis: Hujus Pontificis Conf. ed. 1712. Jul. 19. P. 12. nulla declarata fuit Concordia inter Ecclesiasticos, & Syndicos Terre Villarii. Et Benedic. XIII. Conf. ed. 1726. Feb. 14. P. 2. nullum declaratur juramentum fidelitatis, exhibutum Potestati Seculari in Sabaudia a Præposito Hospitalis Mag. S. Bernardi.

Dat. 10. Dec.
1718. An. 19.

C L E M E N S P A P A X I.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex æqui, bonique Supremus Assessor in Terris a Domino constitutus, Catholicæ fidei integratem, necnon Ecclesiasticam libertatem, & immunitatem, aliaque Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, ac locorum Ecclesiasticorum quorumlibet, illorunve personarum jura sarta tecta tueri, & adversus quacumque passiones, & conventiones, per quas illis aliquid detrimenti inferri possit, tradita sibi divinitus potestate asserere tenetur, sicut omnibus matura considerationis trutina perpenitus æquitati, & justitia consentaneum esse in Domino arbitramur.

S. 1. Cum itaque, sicut ad Apostolatus nostri notitiam non sine gravi animi nostri molestia pervenit, novissime, nempe die 15. Junii proxime præteriti in Oppido Badensi, dilectus filius Joseph a Rodulphis modernus Abbas Monasterii dicti S. Galli Ordinis Sancti Benedicti nullius Diœcesis Provinciæ Moguntinae ex una, ac Magistratus Paganorum Bernensis, & Tigurini, eorumque respectivæ Ministri, seu Deputati ex altera partibus, super diversis controversiis, ob quas dudum inter eosdem Pagos, & bon. mem. Leodegarium, dum vixit, memorati Monasterii Abbatem, non ita pridem ab humanis exemptum, etiam ad arma deventum fuerat, tractatum quendam pacificationis inierint, in plures articulos distinctum, quorum plerique in Comitatu Dosgiensi ejusdem Monasterii ditione subiecto, non modo hereticis hominibus nefariae sive heresos exercitum libere permittit, sed ipsi hereticis una cum Catholicis, perinde acsi esse posset societas luci ad tenebras, & participatio justitia cum iniquitate, ad judicium Consiliariorum Magistratum, aliaque publica munia, officia, seu ministeria, omnino æquilater, & absque ullo prorsus discrimine admittuntur. Præterea, quod vix credi potest, Parochis Acatholicis accurata puerorum instructio non utique in aliis, nisi ejus quam prouidentur, adeoque damnata. Religionis dogmatibus enixe commendatur, aliaque multa non minus Orthodoxæ fidei, divino cultui, atque animarum saluti adversantia, quam Monasterii supradicti, illiusque Abbatis, Monachorum, aliarumque personarum jurisdictioni, autoritati, exemptionibus, privilegiis, rebus, bonis, ac juribus prorsus repugnantia, & infensa approbantur, statuantur, & firmantur, & alias prout in Instrumento, seu scriptura super tractatu pacificationis hujusmodi confecto, seu confecta, & subinde forsitan utrinque ratificato, seu ratificata uberiorius dicitur contineri.

In Tractatu hujusmodi permittitur exercitium heresos, hereticis conceduntur publica munia, & puerorum instructio.

S. 2. Tametsi vero eundem tractatum per se manifeste nullum, ac irritum esse palam constet, notoriisque juris sit quascumque conventiones, seu passiones de rebus, ac bonis Ecclesiasticis absque Apostolica Sedis auctoritate initas nullius esse roboris, vel momenti: quinimmo felic. record. Urbanus PP. VIII. Prædecessor Noster, Sedis prædictæ, ac Romanæ, inferiorumque Ecclesiarum, necnon personarum Ecclesiasticarum quarumlibet Jura quibuscumque præjudicialibus per quamdam Constitutionem die 5. Junii 1641. editam amplissime præservaverit; adeoque tractatus prædictus nulla vere ad sui reprobationem ulteriori nostra abrogatione indigeat; nihilominus, ne tam gravia per illum Orthodoxæ non minus Religioni, quam Apostolica auctoritati inflicta vulnera silentio præteriisse, Nostrique propterea pastoralis Officii debito deesse videamur, ita Nos hac in re gerere statuimus, ut nostri etiam vigore iudicii nulla unquam tractatus prædicti ratio habeti possit. Hinc est, quod Nos Catholicæ fidei conservationem, necnon hujus Sanctæ Sedis, Monasterii Sancti Galli, illiusque Abbatis, & Monachorum, aliarumque ejus personarum, locorum, bonorum, ac jurium quorumcumque indemnati providere cupientes, memoratisque Urbani Prædecessoris vestigiis inherentes, necnon Instrumenti, seu scriptura tractatus pacificationis hujusmodi, omniumque & singulorum inibi contentorum, & aliorum quorumcumque etiam specificam, & individuam mentionem, ac expressionem de necessitate requirentium tenores, & datas etiam veriores, ceterave quilibet, etiam speciali mentione digna praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferitis, & exactissime specificatis habentes, post deliberationem, quam desuper cum Venerabilibus fratribus Nostris Sanctæ Romanae Ecclesiæ Cardinalibus contra haereticam pravitatem generalibus Inquisitoribus habuimus, diligentem, de ipsorum nonnullorumque aliorum ejusdem Sanctæ Romanae Ecclesiæ Cardinalium super hoc eodem negotio a Nobis specialiter deputatorum consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine prenarratos, & alios quoilibet dicti tractatus pacificationis articulos, ceteraque in Instrumento, seu scriptura hujusmodi contenta, quæ Catholicæ fidei, divino cultui, animarum saluti, Sedi Apostolicae, Monasterio Sancti Galli, illiusque Abbati, Monachis, & aliis Personis, membris, rebus, Dominis, bonis, redditibus, jurisdictionibus, etiam temporalibus, auctoritatibus, immunitatibus, libertatibus, privilegiis, prærogativis, & juribus, quibuscumque quomodolibet officium, seu præjudicium, etiam minimum adferunt, aut inferre, seu intulisse, vel alias nocere, seu nocuisse quoquomodo dici, censeri, prætendi, vel intelligi possent, cum omnibus, & singulis inde sequitis, & quandocumque secuturis, ipso factio nulla, irrita, invalida, iniqua, injusta, damnata, reprobata, inania, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacua ab initio, fuisse, & esse, & perpetuo fore, neminemque ad illorum, & cujuslibet eorum, etiampli pluries ratificata, & juramento vallata sint, observantiam teneri, neque ex illis cuiquam aliquod jus, vel actionem aut titulum etiam coloratum, vel possidendi, ac prescribendi causam, etiampli longissimi, & immemorabilis temporis possesso, etiam circa ullam interpellationem, vel interruptionem subsequatur, acquisitum fuisse, nec esse, minusque ullo tempore acquiri, & competere posse, neque illa ullam statum facere, vel fecisse, sed perinde acsi nunquam emanasset, nec facta fuisse, pro non exstantibus, & non factis perpetuo haberi debere tenore præsentium declaramus, & decernimus. Et nihilominus ad abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, articulos præ-

Declaratio
nullitatis ar-
ticulorum in
Tractatu Ec-
clesie juribus
præjudicia-
lium, cum
eorumdem
damnatione.

fatios,